

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004481 18 Кж 4
Бања Лука, 29.01.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М.Б., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката З.Р. из О., изјављеној против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 004481 17 К 4 од 29.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 29.01.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.Б., изјављена против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 004481 17 К 4 од 29.12.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 004481 17 К 4 од 29.12.2017. године, а након изрицања пресуде и осуде на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци, због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), укинута је притвор против оптуженог М.Б. Истовремено су одређене мјере забрана напуштања боравишта, подручја Г.М., општина Б. и забране путовања, а као додатна мјера, забрањено је издавање путне исправе-пасоша и кориштење личне карте за прелазак државне границе БиХ. Трајање изречених мјера забрана је одређено док за то постоји потреба а најкасније до упућивања оптуженог на издржавање казне затвора изречене наведеном првостепеном пресудом.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат З.Р. из О., у односу на дио рјешења којим се, према оптуженом одређује мјера забрана напуштања боравишта, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и изречена мјера ограничи на Општину Б. У жалби се наводи да се изреченом мјером забране напуштања боравишта Г.М., као засеока, без трговине, школе и здравствене установе, ускраћује оптужени и чланови његовог домаћинства у задовољењу основних животних потреба.

Испитујући рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења. Наиме, након прихватања споразума о признању кривице, на главном претерсу (дана 28.12.2017. године), тужилац је предложио да се мјера притвора, као најтежа мјера обезбјеђења оптуженог и успјешног вођења кривичног поступка, замјени мјерама забрана напуштања боравишта, и то мјеста Г.М., на ком подручју оптужени има боравиште, те као додатну мјеру забрану издавања нове путне исправе и забрану кориштења личне карте за прелазак државне границе.

У погледу предложене врсте наведених мјера забрана, оптужени и његов бранилац су били сагласни, као и у погледу обима и просторног ограничења кретања оптуженог у оквиру мјере забране напуштања боравишта, које обухвата мјесто Г.М., као мјесто боравишта оптуженог.

Из наведених разлога, неосновани су аргументи које одбрана изнесени сада у жалби, као и приједлог да се изречена мјера забране напуштања боравишта, одреди шире, и на подручје Општине Б.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић